

SAMKOVÁ, Alena. *Odchod ze zaměstnání – psychologické a sociální důsledky*. Praha, 2010. 90 s. Bakalářská práce (Bc.).
Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce PhDr. Ivana Šnýdrová, CSc.

(posudek oponenta práce)

Autorka se zabývá tématem, které dobře zapadá do odborného zaměření katedry, a zpracovala je v rozsahu více jak dvojnásobně překračujícím očekávaný standard. Prameny shromážděné za textem v Soupisu bibliografických citací a taktéž odkazy v textu jsou uváděny v podobě odpovídající požadavkům normy. Soupis z hlediska celkového počtu položek včetně cizojazyčných považuji za přímo vzorový a obsahuje relevantní publikace. Autorka současně na velmi dobré úrovni prokázala, že s odbornou literaturou dokáže adekvátním, tvůrčím způsobem pracovat.

Práce má chvályhodnou grafickou úpravu a je napsána dobře zvládnutým a srozumitelným jazykem, v němž jsem při běžném, nekorektorském čtení neshledal žádné gramatické anomálie.

Poměrně členitý text je vhodně uspořádán a výklad nepostrádá logiku. Autorka se v prvních dvou kapitolách zabývá významem práce v lidském životě a nároky člověka jako osobnosti na pracovní uplatnění. Po té přechází k problematice odchodu ze zaměstnání, k fenoménu nezaměstnanosti a jejím důsledkům ekonomickým, sociálním, psychologickým a zdravotním. V závěrečné kapitole pak prezentuje mechanismy pomoci a podpory při vyrovnávání se s důsledky nezaměstnanosti a ztrátou zaměstnání a zde se postupně věnuje politice zaměstnanosti, úřadům práce, outplacementovým programům, psychologickému a personálnímu poradenství, osobní strategii a též, což vidím jako velmi pozitivní, přístupu k celoživotnímu a dalšímu profesnímu vzdělávání. Ostatně celou tuto kapitolu 6 osobně považuji za zvláště vydařenou. Také Závěr se autorce příkladně povedl, podařilo se jí souvisle a hutně shrnout předchozí výklad.

K vlastní práci, k jejímu obsahu i formálním parametrům, nemám žádné zásadní připomínky, pouze pár poznámek. Jednak nutno říci, že autorka si trochu zkomplikovala situaci tím, že se rozhodla prezentovat problematiku pokud možno komplexně, což se však na některých místech projevilo výkladem, který působí poněkud „zešíroka“. A to potom způsobilo jak rostoucí rozsah textu, tak na druhé straně i vyšší míru obecnosti či povrchnosti pojednání. Konkrétně si nejsem jist, zda celá kapitola 3 (Důvody odchodu ze zaměstnání) je tady zcela nezbytná, zvláště pasáže, které probírají Zákoník práce. Ještě zřetelněji vystupuje tento rys v kapitole 2, zvláště pak v 2.1 (Osobnost člověka a její struktura), kde snad každý odstavec představuje zavedený psychologický fenomén, o němž již byla napsána menší knihovna (temperament, charakter atp.). Příkladem budiž otázka postojů (s. 18), které jsou tu probrány několika nepříliš přesnými větami, přičemž si při veškeré úctě nemyslím, že právě Bedrnová či Palán jsou těmi nejpovolanějšími, kteří se mají k tomuto významnému psychologickému aspektu vyjadřovat (i oni pouze

čerpali od některých zavedených sociálněpsychologických odborníků). Druhá poznámka se týká postupu u citací tzv. z druhé ruky (viz např. s. 10, 16, 20). Současná norma nezná uváděnou podobu např. Růžička in Nakonečný. (Částice In se používá výhradně při citování částí sborníku.) V takovýchto případech se prostě v textu zmíní, že Růžička něco říká, a v odkazu se uvede autor publikace, ze které bylo citováno, tj. Nakonečný.

Závěrem chci konstatovat, že tyto poznámky jsou jen okrajové a s předloženým textem jsem zcela spokojen. Působí na mě vcelku sympaticky svým (tj. autorčiným) zaujetím, je z něj patrné, že něco nebylo napsáno jen proto, že něco se musí odevzdat, ukazuje, že autorka si dokáže problematiku utřídit, strukturovat a adekvátně ji prezentovat. Považuji odevzdanou práci za kvalitní a seriózní zvládnutí zadaného bakalářského úkolu a proto ji **doporučuji k obhajobě**.

V Praze 11.06.2010

PhDr. Jiří Reichel, Ph.D.

